

TIỂU DẪN

Trong các nhà thơ Việt Nam hiện đại, Tố Hữu là người sáng tác nhiều nhất, có nhiều tác phẩm hay, sâu sắc và cảm động về Bác Hồ : *Hồ Chí Minh, Sáng tháng Năm, Cánh chim không mỏi, Theo chân Bác*,... Những tác phẩm ấy không chỉ là cảm nghĩ của cá nhân nhà thơ mà còn là tấm lòng của mọi người Việt Nam hướng về vị lãnh tụ kính yêu của dân tộc.

Ngày 2 - 9 - 1969, Chủ tịch Hồ Chí Minh từ trần, giữa lúc cuộc kháng chiến chống Mĩ cứu nước đang trong thời kì gay go, ác liệt. Cả dân tộc ta và nhân dân thế giới đã biểu lộ niềm đau xót, tiếc thương vô hạn trước sự qua đời của Bác - người anh hùng giải phóng dân tộc, vị lãnh tụ vĩ đại của cách mạng Việt Nam. Bài thơ *Bác ơi !* của Tố Hữu được sáng tác trong không khí những ngày tang lễ ấy, như một tiếng khóc tiễn biệt, một "điệu văn bi hùng" bằng thơ.

VĂN BẢN

Suốt mấy hôm rày đau tiễn đưa
 Đời tuôn nước mắt, trời tuôn mưa ⁽¹⁾...
 Chiều nay con chạy về thăm Bác
 Ướt lạnh vườn rau, mấy gốc dừa !

Con lại lần theo lối sỏi quen
 Đến bên thang gác, đứng nhìn lên
 Chuông ôi chuông nhỏ còn reo nữa ? ⁽²⁾
 Phòng lặng, rèm buông, tắt ánh đèn !

Bác đã đi rồi sao, Bác ơi !
 Mùa thu đang đẹp, nắng xanh trời
 Miền Nam đang thắng, mơ ngày hội
 Rước Bác vào thăm, thấy Bác cười !

(1) *Trời tuôn mưa* : trong những ngày diễn ra quốc tang Chủ tịch Hồ Chí Minh, ở Hà Nội và nhiều địa phương miền Bắc có mưa lớn và kéo dài.

(2) Trên cánh cửa cuối thang gác lên nhà sàn của Bác Hồ có treo một cái chuông nhỏ để báo hiệu khi có khách.

Trái bưởi kia vàng ngọt với ai
Thơm cho ai nữa, hỡi hoa nhài⁽¹⁾ !
Còn đâu bóng Bác đi hôm sớm
Quanh mặt hồ in mây trắng bay...⁽²⁾

*

Ôi, phải chi lòng được thảnh thơi
Năm canh bớt nặng nỗi thương đời
Bác ơi, tìm Bác mệnh mông thế
Ôm cả non sông, mọi kiếp người.

Bác chẳng buồn đau, Bác chỉ đau
Nỗi đau dân nước, nỗi năm châu
Chỉ lo muôn mối như lòng mẹ
Cho hôm nay và cho mai sau...

Bác sống như trời đất của ta
Yêu từng ngọn lúa, mỗi cành hoa
Tự do cho mỗi đời nô lệ
Sữa để em thơ, lụa tặng già.

Bác nhớ miền Nam, nỗi nhớ nhà
Miền Nam mong Bác, nỗi mong cha
Bác nghe từng bước trên tiền tuyến
Lắng mỗi tin mừng, tiếng súng xa.

Bác vui như ánh buổi bình minh
Vui mỗi mầm non, trái chín cành
Vui tiếng ca chung hoà bốn biển
Nâng niu tất cả, chỉ quên mình.

(1) Trong khu vườn cạnh nhà Bác ở Phủ Chủ tịch có trồng nhiều loại hoa và cây quen thuộc của làng quê Việt Nam như hoa nhài, hoa mộc, cam, bưởi, vú sữa,...

(2) Trước nhà Bác ở có một hồ nước nhỏ.

Bác để tình thương cho chúng con
Một đời thanh bạch, chẳng vàng son
Mong manh áo vải, hồn muôn trượng
Hơn tượng đồng phơi những lối mòn.

*

Ôi Bác Hồ ơi, những xé chiều
Nghìn thu nhớ Bác biết bao nhiêu !
Ra đi, Bác dặn : “Còn non nước...”⁽¹⁾
Nghĩa nặng, lòng không dám khóc nhiều.

Bác đã lên đường, theo tổ tiên
Mác – Lê-nin, thế giới Người Hiền
Ánh hào quang đỏ thêm sông núi
Đất chúng con cùng nhau tiến lên !

Nhớ đôi dép cũ nặng công ơn
Yêu Bác, lòng ta trong sáng hơn
Xin nguyện cùng Người vươn tới mãi
Vững như muôn ngọn dải Trường Sơn.

6 – 9 – 1969

(Ra trận, NXB Văn học, Hà Nội, 1972)

HƯỚNG DẪN ĐỌC THÊM

1. Nỗi đau xót lớn lao trước sự kiện Bác Hồ qua đời đã được diễn tả như thế nào trong bốn khổ thơ đầu ?
2. Sáu khổ giữa bài thơ tập trung thể hiện hình tượng Bác Hồ như thế nào (về lí tưởng và lẽ sống ; niềm vui và tình thương, ân nghĩa ; đức tính khiêm tốn, giản dị và sự hi sinh quên mình) ?
3. Nêu rõ cảm nghĩ của mọi người Việt Nam trước sự ra đi của Bác (ba khổ thơ cuối).

(1) “Còn non nước...” : lấy ý câu thơ trong *Di chúc* của Chủ tịch Hồ Chí Minh : “Còn non, còn nước, còn người – Thắng giặc Mĩ, ta sẽ xây dựng hơn mười ngày nay !”.